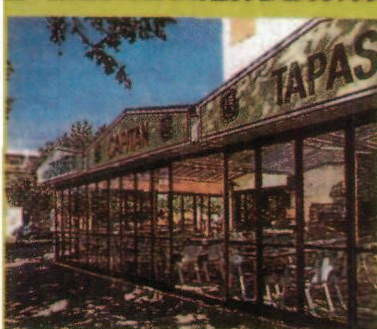

TERRASSES D'ESTIU PER A L'HIVERN

**Espaisol,
el tancament
amb obertura
total**

**Espaisol és
una solució
a la seva llar
o al seu
comerç**

PARETS MÒBILS

Tel. 21 59 51

DESITJO REBRE CATÀLEG INFORMATIU

En

c/ POBLACIÓ

**ESPAISOL
MIQUEL PEREZ**

Presència, 49, C/ Pirat, 53 BA,
Sant Joan de Girona, 17001, Girona, Tel. 972 21 59 51

Agües termals

drà com a destinataris les persones majors de 68 anys, que, malgrat els nous aires de joventut que diuen que es respiren en els balnearis últimament, continuen essent els reis del reuma i del *lumbago*.

En altres països, no només els estats financien amb importants dotacions econòmiques els centres balnearis, i estan en el *seguro* des de fa anys, sinó que, per exemple, a Alemanya, els metges prescriuen que, almenys una setmana l'any, la població activa hi faci salut. Després de la publicació d'un llibre de la Cambra Oficial de la Propietat Urbana de Barcelona, amb el títol d' *Arquitectura balneària a Catalunya*, els responsables de l'administració catalana van prendre consciència de la necessitat de protegir el patrimoni cultural i històric que són els balnearis, i van prendre mesures per evitar ampliacions i reconstruccions mogudes, més que res, pel lògic sentit pràctic i funcional. D'aquesta manera, s'ofereixen programes d'ajuts als balnearis que es vulguin rehabilitar.

Tot i els aparents límits que s'observen en una possible popularització dels balnearis, tot i que sembla difícil que els seus amplis i elgants vestíbuls puguin veure's envaïts per llargues cues d'avis i àvies recarregats pel dolor i amb el corresponent *número* a la butxaca i que el tracte amb el pacient dels balnearis —que es presumeix amorós i ple de bona disponibilitat— pugui prendre l'aire impersonal, de pur tràmit, que hi ha als ambulatoris de la SS, el nostre Delemos es mostra farcit de prevencions. «Aquí les coses no es fan industrialment», assegura i insisteix en la incomoditat que compartirien «un pastor i un director d'un banc» en el cas que haguessin d'estar-se plegats a la sauna finlandesa. Semblaria que no està clara la identitat dels balnearis, la seva ubicació en el teixit social, el seu ús real.

Trencar amb la imatge d'hospital que se'n té sembla també una qüestió comuna i peremptòria entre els directius dels centres. «És un hotel», diu Delemos. explica la mar de confusions que hi ha al respecte. «Nosaltres no podem acceptar, perquè no

tenim mitjans per atendre-ho, els malats que no poden valer-se per sí mateixos», diu i que, a més «poden deprimir l'ambient». Perquè a *Termes Orion*, s'organitzen festes, vetllades teatrals realitzades pels mateixos clients, gimcanes i campionats de petanca. Es l'aspecte lúdic dels balnearis, el seu lligam amb l'oci.

«Cada balneari és diferent, cada un té alguna cosa peculiar», diu Delemos, reconeixent que alguns potser tenen l'ambient més «de vell i malalt». L'autèntic boom dels balnearis el situen a principi de segle, quan venien els senyors des de les seves torres a reposar uns dies i a relaxar-se i millorar el seu estat físic. Les virtuts terapèutiques d'aquesta són tan antigues com la humanitat mateixa, i els romans les van fer populars. «Fixa't que havien d'anar sempre en carro i això els havia de comportar per força perjudicis en els músculs i ossos», explica el director de *Vichy*. Els causants de la seva decadència, del seu irresistible declivi, han estat el desenvolupament i la massificació dels fàrmacs, per un costat, i del turisme per l'altre. Comprovar com les pastilles curaven el dolor i com a la costa els hotels proliferaven i eren econòmicament més assequibles va comportar la defunció de molts d'aquests establiments. «Els progressos de la immunologia i la microbiologia van començar a desplaçar l'aigua cap a l'aire els camps d'interès de la medicina de protecció de l'entorn, coincidint aquest desplaçament dels interessos científics amb canvis en els costums que posaven en els banys de mar, el sol i els viatges turístics tot un seguit d'interessos que no afavorien la institució balneària», glossa Ignasi Solà-Morales. El boig frenesí urbà pot ser la salvació futura dels balnearis: «El balneari apareix i reapareix com un edènic lloc privilegiat, com la contrapartida a la destructiva vida urbana i com a desitjable compensació a tots els desgastaments i agressions que el cos del ciutadà sofreix en la seva vida de cada dia dedicada al treball i a les constriccions que la ciutat imposa», explica Solà, definint el reclam actual que poden tenir els centres. □